

[Henry Christensen.]

bundne opsparing, også måtte gå ind på en overvejelse af, om denne helt eller delvis kunne bindes i bankerne, måske på en sådan måde, at den i særlig grad blev brugt til støtte for en fornuftig egnsvikling eller andre af den slags formål. Alt afviste man fra regeringens side.

Jeg tror, jeg har givet tilstrækkelige argumenter for, at mit parti under disse omstændigheder naturligvis må stemme imod forslaget om den bundne opsparing.

Poul Møller: Der er en ting, jeg går og glæder mig til. Når vi nu er blevet færdige med alle disse lovforslag, regeringen fremsatte for en 14 dages tid siden om en helhedsløsning med skattelove, bunden opsparing og alt, hvad der hører foråret til, så glæder jeg mig til at få den økonomiske årsoversigt, så vi kan se, om der er lovgivet på et rimeligt og rigtigt grundlag i forhold til vurderingen af den økonomiske stilling i samfundet. Vi har altså igen oplevet et forår, hvor det er gået på højeste gear her i folketinget med gennemførelse af lovforslag, der vedrører landets økonomiske fremtid og det kommende års budgettering, og vi har oplevet igen, at dette er sket, uden at vi har fået de oplysninger, som var nødvendige for tinget for at kunne vurdere, hvorvidt det var en rimelig lovgivning, vi stod over for. Så det er altså et af de små skrifter, man glæder sig til, ligesom man glædede sig til, efter at regeringen havde fremlagt forslagene til helhedsløsning, at få den indkomstundersøgelse fra formandskabet, som skulle have dannet grundlag for helhedsløsningen efter formandskabets egen vurdering; den kom jo også først efter, at forslagene var kommet til tinget. Det kunne måske give anledning til at spekulere over, om ikke der i hvert fald var nogle besparelsesmuligheder for staten i alt det papir, vi får bagefter, og som det har kostet mange penge og store anstrengelser for højt kvalificerede mennesker at fremstille, om ikke det var en opgave at undersøge, om vi har brug for alt det, når det kommer efter, at vi er færdige med det, det skulle danne grundlag for.

Det første af de lovforslag, der behandles her i dag, udskrivningsloven for 1963-64, er jo en del af det forlig, der blev indgået

i maj-juni måned i fjor mellem fire partier her i tinget, og vi kan naturligvis fuldstændig tiltræde dette forslag, som vi også nævnte det under lovforslagets første behandling.

Jeg vil gerne sige i den forbindelse, at der er grund til at vende sig mod den kritik, der på det sidste også herinde er rejst så stærkt imod forliget fra i fjor. Jeg tror, at når det engang skal gøres nøgternt, realistisk, op, vil det vise sig, at det forlig, der blev sluttet i maj-juni i fjor, var bedre, end modstanderne har foregivet. Vi har set, hvordan det har skabt ro i en foruroligende valutaudvikling, hvordan denne er blevet stabiliseret igennem vinterens måneder. Vi har netop i går fået en handelsstatistik fra januar i år, der viser, at der så småt er begyndt at være en forbedret omsætning i vor udenrigshandel. Jeg er overbevist om, at de opsparringsregler, som blev gennemført ved forliget, når vi får en opgørelse fra pengeinstitutterne, vil vise sig at have skabt megen ny opsparing og ny investeringskapital til fordel for erhvervslivet. Jeg tror derfor alt taget i betragtning, at omsforliget har haft en god virkning på dansk økonomi, langt bedre end den, der kan ventes efter de foranstaltninger, som regeringen nu selv gennemfører.

Jeg har gerne villet sige dette, for jeg tror ikke, det tjener noget formål at beskyldes os for, at vi ligesom skulle være ked af forliget fra i fjor. Vi i det konservative folkeparti mener i hvert fald ikke, der er grund til det. Mange fornuftige ting blev gennemført, og en af de fornuftige ting, der blev gennemført, var den omlægning af beskatningen, som vi enedes om. I en tid, hvor forbruget voksede over for vor udenlandske indtjeningssevne, og i en tid, hvor forbruget voksede raskere end produktionen, måtte det være rigtigt at omlægge beskatningen i Danmark fra indkomsten, fra arbejdsindsatsen, fra opsparingen og over til forbruget, og det var, som ærede medlemmer ved, i og for sig det væsentligste for det konservative folkeparti ved skatteforliget i fjor: at omsætningsafgiften ikke blev lagt oven på de skatter og afgifter, vi havde, men at den i hvert fald på længere sigt blev led i en omlægning af beskatningen.